

embedsexamen ved Universitetet var blevet en Nødvendighed, at Geografien blev doceret for de Studerende, som agtede at underkaste sig den nævnte Examen i Naturhistorie og Geografi, — varmt havde anbefalet, at det nuværende extraordinære Professorat i Geografi blev omdannet til et ordinært Professorat. En Vedtagelse af dette Forslag vilde ikke i Øjeblikket medføre nogen Udgiftsforøgelse for Universitetet, efter at der i Overensstemmelse med de forud for Vedtagelsen af Lov af 12te April 1892 om Universitetets Lønningsforhold førte Forhandlinger var tillagt de extraordinære Professorer samme Pengelønning som de ordinære Professorer*), og heller ikke for Fremtiden kunde Forslagets Vedtagelse antages at faa nogen Betydning i pekuniær Henseende for Universitetet, da den fornævnte af det mathematisk-naturvidenskabelige Fakultet og Konsistorium til Støtte for Forslaget anførte Grund maatte medføre, at Professoratet i Geografi, selv om det vedblev at være extraordinært, faktisk vilde faa en stabil Karakter. Under disse Omstændigheder syntes det derfor naturligt, at Geografien ogsaa blev anerkjendt som et normeret Lærefag ved Universitetet derved, at Lærerspladsen i det blev betegnet som ordinær. For Indehaveren af Embedet vilde Forandringen som anført ikke faa Betydning med Hensyn til hans Pengelønning, men den vilde dog medføre den Fordel i pekuniær Henseende for ham, at han ligesom de andre normerede Professorer fik Adgang til efter sin Tur at erholde enten Fribolig i de tilbage værende Professorgaarde eller Huslejeportion.

Forslaget blev forkastet ved Finanslovforslagets 2den Behandling i Folkethinget, jfr. Rigsdagstidende 1894—95 Tillæg B. Sp. 347, 513 og 757 samt Folkethingstidende s. A. Sp. 2338—39, 2362—63, 2377 og 3458.

III. Forelæsninger, Øvelser og Examina.

1. Skærpelse af Fordringerne med Hensyn til Karakteren ved Afgangsexamen for Studerende m. m. ved Bekj. af 31te August 1895.

I Skrivelse af 13de Juni 1894 meddelte Kirke- og Undervisningsministeriet Konsistorium, at der under de Forhandlinger, Ministeriet havde ført med Undervisningsinspektionen for de lærde Skoler angaaende Plan til Skærpelse af Fordringerne med Hensyn til de Karakterer, almindelig Forberedelsesexamen skulde være bestaaet med for at give Adgang til forskellige Examinere, af Undervisningsinspektionen var blevet gjenoptaget et tidligere af den fremsat Forslag om enten Afskaffelse af tredje Karakter ved Afgangsexamen for Studerende eller subsidiært Skærpelse af Fordringerne til bemeldte Examen, saaledes at Minimumsgrænsen for tredje Karakter blev sat op til 56 Points og for anden til 70 Points.

Konsistorium indhentede i denne Anledning fra Fakulteterne følgende Erklæringer, der blev indsendte til Ministeriet ved Skrivelse af 14de November 1894.

*) Jfr. Univ. Aarb. f. 1892—93 S. 1—2.

Det theologiske Fakultet udtalte i Skrivelse af 12te Oktober s. A., at skjønt det var enigt med Undervisningsinspektionen i at ønske det nuværende Antal Studenter væsentlig begrænset, og dette Formaal bedst syntes at kunne naaes ved det mere radikale Forslag, den fuldstændige Afskaffelse af 3die Karakter, havde det dog Betæneligheder ved her at bryde med Traditionen og neddrage 2den Karakter til det Lavmaal, som tredie Karakter gennem et længere Tidsrum havde havt i den almindelige Bevidsthed, hvorfor Fakultetet for sit Vedkommende af de to Alternativer maatte foretrække det andet, at forhøje Minimum for 2den og 3die Karakter til 56 og 70 Points. Dog vilde der selvfølgelig ikke kunde vindes meget paa denne Maade, og en virkelig betydningsfuld Begrænsning af Studenternes uforholdsmæssig store Antal maatte formentlig snarere søges opnaaet ved en Skærpelse af Examens Fordringer og særlig ved allerede paa et tidligere Tidspunkt at kræve et højere Pointsantal for at kunne overflyttes fra 4de til 5te Klasse.

Det rets- og statsvidenskabelige Fakultet bemærkede i Skrivelse af 15de s. M., at det ansaa den foreslaaede Skærpelse af Minimumsfordringerne for meget ønskelig, men derimod nærede Tvivl om det hensigtsmæssige ved helt at afskaffe tredie Karakter.

Det lægevidenskabelige Fakultet meddelte i Skrivelse af 19de s. M., at Majoriteten af Fakultetet var overbevist om, at den tilsigtede Hensigt bedst blev opnaaet ved fuldstændig Afskaffelse af 3die Karakter, og derfor sluttede sig til denne Plan. En Minoritet havde ment at burde slutte sig til den subsidiære Plan, idet den troede, at den fuldstændige Afskaffelse af 3die Karakter vilde kunne bevirke, at ikke faa, hvis Præstationer ikke vilde kvalificere dem til mere end nuværende 3die Karakter, at Barmhjertighedshensyn vilde opnaa 2den Karakter, naar Valget for Examinatorerne og Censorerne stod mellem Rejektion og 2den Karakter. Ved Opnaaelsen af denne sidste Karakter vilde de undgaa at faa paatrykt det Stempel for Kundskabslavmaal, som 3die Karakter giver. Det var tvivlsomt, om Fjærnelsen af en Del, de allerdaarligste, vilde opveje det uheldige ved den Godkjendelse som 2den Karakter vilde give en Del Personer, der under det nuværende System utvivlsomt vilde være hjemfaldne til 3die Karakter.

Det filosofiske Fakultet udtalte i Skrivelse af 24de s. M., at det nærede den bestemte Overbevisning, at en Skærpelse burde finde Sted, og ansaa det subsidiære Forslag — Forhøjelse af Minimum for 3die Karakter til 56 og Forhøjelse af Minimum for 2den Karakter til 70 Points — for det heldigste, da det næppe vilde være rigtigt helt at afskaffe 3die Karakter.

Det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet bemærkede i Skrivelse af 1ste s. M., at det ligesom Undervisningsinspektionen ønskede en Skærpelse paa den ene eller anden af de foreslaaede Maader, men mente tillige, at Minimumsgrænsen for 1ste Karakter, af Hensyn til den store Konkurrence om Universitetsstipendierne, burde hæves noget. Fakultetet henledte tillige Opmærksomheden paa, at det ansaa det for ønskeligt, at en Ændring af den nuværende Karakterskala samtidig burde foretages, for ikke at bortskære Studerende, som i det hele vare dygtige, men havde været noget ujævnt forberedte eller uheldige ved Examen i et enkelt Fag.

Ved Bekj. af 31te August 1895 om Karaktergivningen m. v. ved Afgangsexamen for Studerende og ved de lærde Skolers 4de Klasses Hovedexamen blev der i Bekj.s § 4 fastsat som Minimum for 2den Karakter 70 Points og som Minimum for 3die Karakter 56 Points. Ved Bekj.s §§ 6 og 7 gaves derhos en Del skærpene Bestemmelser med Hensyn til Fordringerne ved 4de Klasses Hovedexamen saa vel for Skolernes Disciple som for de privat forberedte Dimittender.

2. Den filosofiske Prøve.

I Henhold til den ved Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse af 27de April 1886 givne Bemyndigelse for det filosofiske Fakultet, jfr. Univ. Aarb. f. 1885—86 S. 49, er der blevet givet forskellige Studerende Tilladelse til — paa Grund af Indkaldelse til Militærtjeneste — at indstille sig til Prøven til ekstraordinære Tider.

3. Forelæsninger og Examiner under det theologiske Fakultet.

Theologisk Embedsexamen.

Et Andragende fra Stud. theol. N. N., der havde indstillet sig til theologisk Embedsexamen i Sommeren 1895, men paa Grund af Sygdom havde maattet forlade Examen under den skriftlige Prøve, om Tilladelse til atter at indstille sig til samme Examen i Vinteren 1895—96, blev bevilget af Fakultetet.

— Fakultetet meddelte Stud. theol. N. N. Tilladelse til paa Grund af Helbredshensyn at maatte blive examineret ved theologisk Embedsexamen i Vinteren 1894—95 ved Slutningen af den mundtlige Examen i Stedet for i dens Midte.

— Et lignende Andragende fra Stud. theol. N. N. med Hensyn til samme Examen i Sommeren 1895 blev afslaaet af Fakultetet.

4. Forelæsninger og Examiner under det rets- og statsvidenskabelige Fakultet.

a. Den juridiske Fællesprøve.

I Anledning af Skrivelse af 31te Januar 1895 fra Fakultetet til Ministeriet om dettes Bemyndigelse til — da Kandidaternes Antal ved de under Fakultetet hørende Examiner vilde medføre, at Examinerne først kunde sluttet omtrent den 11te Februar s. A. — at Forelæsningernes Begyndelse udsattes til en Uge efter de nævnte Examiners Slutning, meddelte Ministeriet under 6te Februar s. A., at det intet havde at erindre herimod, hvorhos det tilføjede, at Ministeriets Bemyndigelse ikke udkrævedes til en Udsættelse som den omhandlede, men at en Anmeldelse derom ledsaget af Redegjørelse for Grundene ifølge Bekj. af 31te Maj 1850 § 4 Membr. 1. og 2. maatte anses for tilstrækkelig i Tilfælde som det her omhandlede.

— I Skrivelse af 21de December 1894 udbad Kirke- og Undervisningsministeriet sig Fakultetets Erklæring angaaende Tiden for Ikrafttræden af en paatænkt Skærpelse af almindelig Forberedelsesexamen »som Betingelse for Adgang til at underkaste sig den juridiske Fællesprøve«. Ministeriet bemærkede, at det havde tænkt sig Sommeren 1899 som den Examenstermin, ved hvilken de nye Regler skulde træde i Kraft, dog under Forbehold af enkelte senere Dispensationer. Fakultetet bemærkede i Skrivelse af 2den Januar 1895 til Ministeriet, at da Examensfordringerne ikke i kvantitativ Henseende vilde blive forøgede, men at det kun vilde blive krævet, at Examinanderne skulde kunne have tilegnet sig Lærefagene lidt mindre daarligt end tidligere for at bestaa Examen, skjønnedes en saa lang Udsættelse med Anordningens Ikrafttræden, som foreslaaet, at være uforhold og skadelig. Sommeren 1898 maatte være i alle Maader fyldestgørende som Termin for Anordningens Ikrafttræden.

Ved kgl. Anordning af 1ste Marts 1895 angaaende den almindelige Forberedelsesexamen, jfr. Bekj. af 12te s. M., blev fastsat som Termin Sommeren 1898.

— Fakultetet meddelte under 6te April 1895 efter et fra de juridiske Studerende udtalt Ønske Tilladelse til, at det foreskrevne Gjennemsyn af deres til de skriftlige juridiske Examiners medbragte Lovsamlinger og Lovbøger, der hidtil havde fundet Sted under selve de skriftlige Examiners, maatte blive foretaget forinden Examens Begyndelse.

— Ved Ministeriets Skrivelser af 17de December 1894 samt 11te Januar og 29de Juni 1895 blev der meddelt 2 Studenter Tilladelse til at underkaste sig den juridiske Fællesprøve i Sommeren 1895 og 1 Studerende samme Prøve i Vinteren 1895—96, uanset at de havde indstillet sig til den nævnte Prøve henholdsvis i Vinteren 1894—95 og Sommeren 1895, men paa Grund af Sygdom havde forladt den under dens skriftlige Del. Fakultetet havde anbefalet Andragenderne, da det i disse Tilfælde angik betydelige Sygdomsforfald, men fremsatte i sine Erklæringer til Ministeriet sine Betæneligheder angaaende Nødvendigheden af for Fremtiden saa vidt muligt at begrænse Meddelelsen af lignende Dispensationer.

— Angaaende et lignende Andragende fra en Student, der havde forladt den skriftlige Prøve i Vinteren 1894—95, om Tilladelse til at indrette sig til Prøven i Sommeren 1895, meddelte Fakultetet i Skrivelse af 22de December 1894 til Ministeriet, at det efter de indsendte Oplysninger ikke fandt Anledning til at anbefale Andragendet.

— Ministeriet meddelte ved Skrivelse af 2den Juli 1895 en Student Tilladelse til at indstille sig paany til den juridiske Fællesprøve i Vinteren 1895—96, uanset at han i Sommeren 1895 havde underkastet sig bemeldte Prøve. Fakultetet anbefalede Andragendet paa Grund af Ansøgerens indtrædende Værnepligt.

— Ved Skrivelse af 13de Juni 1895 afslog Ministeriet efter Fakultetets Indstilling et Andragende fra en Student, der var bleven rejiceret ved den juridiske Fællesprøves skriftlige Del i Sommeren 1895, om Tilladelse til at indstille sig paany til Prøven i Vinteren 1895—96.

— Fakultetet bevilgede ved Skrivelse af 24de November 1894 et An-

dragende fra en Student om Tilladelse til at indstille sig til den juridiske Fællesprøve i Vinteren 1894—95, uagtet han ikke i rette Tid havde indmeldt sig til Examen.

— I Anledning af et Andragende fra Stud. jur. N. N., der havde indstillet sig til den juridiske Fællesprøve i Vinteren 1894—95, om Tilladelse til at indstille sig til denne Prøve som en Del af den fuldstændige juridiske Embedsexamen, uagtet han ikke havde hørt Forelæsninger ved Universitetet, meddelte Fakultetet under 22de November 1894 Andrageren, at der efter de gjældende Regler ikke var noget til Hinder for, at han indstillede sig til den juridiske Fællesprøve, men at Fakultetet derimod ikke fandt Anledning til at bevilge hans Andragende om at indstille sig til den fuldstændige juridiske Embedsexamen.

b. Den fuldstændige juridiske Embedsexamens 2den Del.

Fakultetet bevilgede ved Skrivelser af 29de November 1894 og 19de Januar 1895 Andragender fra 2 Studenter, der havde taget den juridiske Fællesprøve i Vinteren 1893—94 og i Sommeren 1894, om først at indstille sig til den juridiske Embedsexamens 2den Del henholdsvis i Sommeren 1895 og i Vinteren 1895—96. Ansøgerne havde begge i Tiden efter Fællesprøven lidt af større Sygdomme.

— Et Andragende fra en Student, der i Vinteren 1893—94 havde taget den juridiske Fællesprøve, om først at indstille sig til den juridiske Embedsexamens 2den Del til Sommeren 1895, da han havde maattet paa tage sig forskellige Kontorpladser efter Fællesprøven, blev afslaaet af Fakultetet.

— Ministeriet meddelte ved Skrivelse af 25de Februar 1895 Cand. jur. N. N., der i Vinteren 1894—95 havde underkastet sig 2den Del af den fuldstændige juridiske Embedsexamen, efter at han i Vinteren 1893—94 havde underkastet sig den juridiske Fællesprøve, Tilladelse at indstille sig paany til 2den Del af Examen. Fakultetet fastsatte den fornyede Examination til Vinteren 1895—96. Ansøgeren havde i en stor Del af Aaret 1894 været syg, navnlig lige før skriftlig Examen. Fakultetet bemærkede i sin Indstilling til Ministeriet, at der i Fakultetet havde været overvejende Stemning for at anbefale Andragendet.

— Ved Skrivelse af 8de Maj 1895 meddelte Fakultetet en Student, der havde taget den juridiske Fællesprøve i Sommeren 1894 og som paa Grund af Sygdom havde maattet forlade den skriftlige Prøve ved den juridiske Embedsexamens 2den Del i Sommeren 1895, Tilladelse til paany at indstille sig til denne Examen i Vinteren 1895—96.

— Fakultetet meddelte en Student, der i sin Studietid paa Grund af Kontorarbejde havde været forhindret i at høre Forelæsninger, Tilladelse til desuagtet at indstille sig til den fuldstændige juridiske Embedsexamen i Sommeren 1895.

c. Den statsvidenskabelige Examen i den ældre Form.

I Anledning af et Andragende fra Cand. polit. N. N. om Tilladelse til at indstille sig til statsvidenskabelig Examen efter den ældre Anordning i Sommeren 1895, subsidiært i Vinteren 1894—95, indstillede Fakultetet i

Skrivelse af 17de Oktober 1894 til Ministeriet, at der gaves ham Tilladelse til at indstille sig til sidstnævnte Examenstermin, jfr. Anordning af 20de Februar 1892 § 13, men ikke til Sommeren 1895, hvilket sidste formentlig stred mod Anordningen og til hvilket heller ikke noget tilsvarende havde været tilladt juridiske Kandidater eller Examinati juris. Ministeriet bifaldt i Skrivelse af 20de Oktober 1894 Fakultetets Indstilling.

— Et Andragende fra Stud. polit N. N., der havde indstillet sig til den statsvidenskabelige Examen efter den ældre Anordning i December 1894, men efter at have besvaret de 3 første Opgaver ved den skriftlige Prøve paa Grund af Upasselighed forlod Prøven, om at maatte erholde Udsættelse med Besvarelsen af de to sidste Opgaver — Nationaløkonomi og Finansvidenskab — til efter Nytaar 1895, blev afslaaet af Fakultetet.

d. Den økonomisk-statistiske Examen.

I Anledning af 2de Andragender fra 2 Studenter om Tilladelse til at maatte indstille sig paany til den økonomisk-statistiske Examen i Sommeren 1895, skjønt de havde forladt Examen i Vinteren 1894—95 uden at fuldende den, fraraadede Fakultetet i Skrivelser af 14de og 20de Februar 1895 til Ministeriet, at Andragenderne blev bevilgede.

5. Forelæsninger og Examiner under det lægevidenskabelige Fakultet.

a. Aarligt Tilskud til den polikliniske Undervisning i Fødselsvidenskab for medicinske Kandidater.

Ved Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse af 12te Juli 1889, jfr. Univ. Aarb. f. 1888—89 S. 712—13, blev der for et Tidsrum af 3 Finansaar, første Gang for Finansaaret 1889—90, af Universitetets ekstraordinære Udgifters Konto stillet et Beløb af 200 Kr. aarlig til Raadighed for Professoren i Fødselsvidenskab til Bestridelsen af Udgifterne — navnlig til Kjørsel og til Ducører til Jordemødre — ved en Udvidelse af den polikliniske Undervisning for de medicinske Kandidater derved, at der gaves dem Adgang til Iagttagelse af Tilfælde af kunstig Forløsning udenfor Fødselstiftelsen. Paa fornyet Andragende fra Professoren i Fødselsvidenskab blev der derefter ved Ministeriets Skrivelse af 17de Marts 1893 bevilget 400 Kr. i fornævnte Øjemed for hvert af Finansaarene 1892—93 og 1893—94, ligeledes at afholde af Universitetets ekstraordinære Udgifters Konto.

Efter at der var vundet Erfaring angaaende Størrelsen af de omhandlede Udgifter, indgav Professoren i Fødselsvidenskab i Juni 1894 et Andragende til Kirke- og Undervisningsministeriet om, at der maatte blive søgt bevilget et aarligt Tilskud af 300 Kr. I Henhold hertil blev der paa Finanslovforslaget for 1895—96 under Universitetets Udgiftspost 7. i. stillet Forslag om dette Beløb, hvorhos der blev bemærket følgende, jfr. Rigsdagstidende 1894—95 Tillæg A. Sp. 901—2.

Det praktiske Kursus i Fødselsvidenskab, der ved den kgl. Fødsels- og Plejestiftelse blev afholdt for lægevidenskabelige Kandidater og ifølge Bekjendtgørelse af 22de Oktober 1849, jfr. kgl. Resolution af 26de August

1872 Punkt 7, fuldstændig maatte være gennemgaaet af dem, for at de kunde erholde Ret til at praktisere som Fødselshjælpere, havde for Tiden kun en Varighed af 1 Maaned for hver enkelt Kandidat og vilde allerede paa Grund af Kandidaternes Talrigheid ikke kunne udstrækkes til et længere Tidsrum. Det var imidlertid indlysende, at Kandidaterne i en saa kort Tid kun kunde observere meget faa kunstige Forløsninger. Forsøgsvis havde der derfor siden Finansaaret 1889—90 af Universitetets Konto for extra-ordinære Udgifter været stillet et Beløb til Raadighed for Professoren i Fødselsvidenskab til Bestridelse af Udgifterne (navnlig til Kjørsel og til Ducører til Jordemødre) ved en Udvidelse af den polikliniske Undervisning i Fødselsvidenskab for de medicinske Kandidater, saaledes at der gaves dem Adgang til Iagttagelse af Tilfælde af kunstig Forløsning udenfor Fødselsstiftelsen. Denne Foranstaltning havde ikke blot faaet Betydning for Uddannelsen af kyndige Fødselshjælpere, der senere spredtes hele Landet over, men ogsaa Fødselsstiftelsens eget Øjemed vilde nærmere kunne fyldestgøres, naar enhver i Tilfælde af vanskelig Fødsel tilkaldt Læge her i Byen i Tvivltilfælde kunde gøre Regning paa, at han med Drosche kunde faa hentet en Specialist fra Fødselsstiftelsen. Overhovedet forelaa her et Tilfælde, hvor meget vilde kunde udrettes med et forholdsvis lille Beløb, idet Professoren i Fødselsvidenskab efter fæstnet Erfaring kun havde anholdt om et ordinært Bidrag af 300 Kr. i foranførte Øjemed. Spørgsmaalet om Gavnligheden af den hele Foranstaltning havde iøvrigt allerede foreligget Rigsdagen til Overvejelse, idet der ved Finansloven for 1894—95, jfr. Rigsdagstidende 1893—94 Tillæg B. Sp. 1085—86 Nr. 144 og Sp. 1353—54 Nr. 89, var blevet bevilget 200 Kr. til Forhøjelse af Lønningen for den kliniske Assistent ved Fødselsstiftelsen, blandt andet under Hensyn til, at han maatte holde sig til Disposition for de ommeldte Lægebesøg ude i Byen, medens derimod de her opførte 300 Kr. væsentlig kun vare bestemte til Kjørsel og til Ducører for Jordmødre.

Forslaget blev bevilget ved Finansloven for 1895—96.

b. Kgl. Resolution af 2den April 1895 angaaende Forandring af Tiden mellem den lægevidenskabelige Embedsexamens 1ste og 2den Del.

Ved Skrivelse af 29de Januar 1895 indsendte Konsistorium til Kirke- og Undervisningsministeriet et Andragende fra det lægevidenskabelige Fakultet om en Forlængelse af Mellemrummet mellem den lægevidenskabelige Embedsexamens 1ste og 2den Del.

Fakultetet bemærkede i den Anledning, at det ved Bekj. af 12te Juli 1870 blev fastsat, at der mellem 1ste og 2den Del af ovennævnte Examen kun maatte hengaa et Tidsrum af højst ét Aar. Det blev herved paalagt de Studerende med Nødvendighed at beskæftige sig med 1ste Dels Fag indtil langt hen imod Tiden for den afsluttende Examensdel og Bestemmelsen blev netop truffet, fordi Erfaringen fra den forud gaaende Tid, da Maximalfristen var 3 Aar, havde vist, at de ved 1ste Del erhvervede Kundskaber i de fundamentale Fag efterhaanden glemtes i Stedet for stadigt at have i frisk Minde som nødvendigt Grundlag for de øvrige Discipliner. Siden 1870 var imidlertid den Del af Studiet, der særligt henhører under

Examens 2den Del, blevet betydeligt forøget ved Indførelse af et Antal obligatoriske Kursus, nemlig: 1. medicinsk og 2. kirurgisk Praktikant-Klinik, 3. Kursus i Hudsygdomme og Syfilis, 4. i Fødselslære og spæde Børns Sygdomme, 5. i Øjensygdomme og 6. i epidemiske Sygdomme, foruden at der var blevet oprettet et nyt Professorat i Pathologi. Det maatte nu erkjendes, at den tvungne fortsatte Beskæftigelse med de tidligst paabegyndte Fag følte i højere Grad som en Byrde ved Arbejdet med de til 2den Del hørende Fag, efter at disses Antal var voxet; og ihvorvel man utvivlsomt burde fastholde en Examensordning, der tilsigtede den størst mulige Sammenarbejden af alle de forskellige Fag, lod det sig paa den anden Side ikke nægte, at den Lettelse, som det dog havde været Meningen at yde de Studerende ved at dele Examen, havde faaet ringere Værd nu, end den havde i tidligere Tid. Fakultetet havde derfor taget under Overvejelse, hvorvidt det kunde være tilraadeligt at søge det gjældende Mellemrum mellem de to Examensdele forlænget, — hvorved man tillige vilde imødekomme et Ønske, der i sin Tid var udtalt af de Studerende. Men idet Fakultetet fremsatte Forslag i saa Henseende, ønskede det samtidigt at fremhæve, at der ganske vist ved Siden af den her behandlede Vanskelighed stillede sig andre og meget større Hindringer iveren for at opnaa et tilfredsstillende Udbytte af den medicinske Undervisning, — Hindringer, der især hidrørte fra det store Antal Studerende og fra Mangelen paa tilstrækkeligt og tidssvarende Undervisningsapparat, hvilket sidste atter udelukkede Tanken om for Tiden at indlade sig paa en, iøvrigt ønskelig, omfattende Revision af den hele Undervisnings- og Studieplan. Naar Fakultetet derfor nu fremkom med det foreliggende mindre Forslag, var det, fordi det havde troet her at finde et enkelt Punkt, hvor en Forbedring af Studievilkaarene kunde tilvejebringes, uden at der præjudiceredes noget for eventuelle mere omfattende Foranstaltninger. Fakultetet androg derfor om, at det Mellemrum, som kunde hengaa mellem den lægevidenskabelige Embedsexamens 1ste og 2den Del forøgedes med 1 Aar, saaledes at altsaa Examens 2den Del skulde tages senest 2 Aar efter, at 1ste Del var fuldendt.

Konsistorium anbefalede Fakultetets Andragende.

Ved Skrivelse af 4de April 1895 meddelte Ministeriet Konsistorium, at det under 2den s. M. allernaadigst var bifaldet, at Posterne B. 2. og B. 3. i de ved kgl. Resolution af 8de Juli 1870 fastsatte Bestemmelser vedrørende Forberedelsesexamen for Lægestuderende og den lægevidenskabelige Embedsexamen erholdt følgende ændrede Affattelse:

B. 2. Det tillades fremdeles i Medfør af kgl. Resolution af 22de August 1851 (bekjendtgjort under 26de s. M.) at underkaste sig 1ste og 2den Del af Examen paa én Gang. Derimod skal 2den Del af Examen, for at der kan tildeles Examinanden Hovedkarakter, være tagen i det seneste 2 Aar, efter at 1ste Del er fuldendt.

B. 3. Af den under 2. givne almindelige Bestemmelse følger, at den Kandidat, der først efter 2 Aars Mellemrum har underkastet sig den 2den Del af Examen, ikke kan tage denne Del om uden tillige paany at underkaste sig den 1ste Del af Examen. Derimod staar det den Kandidat, som har fuldendt eller paabegyndt 2den Del af Examen samtidig med eller indtil

1 Aar efter 1ste Del, frit for endnu én Gang at underkaste sig alene 2den Del af Examen efter mindst 1 Aars Forløb. Dog maa 2den Del af Examen ikke tages senere end 2 Aar efter 1ste Del.

c. *Forskjellige Afgjørelser.*

Paa Grund af det store Antal Kandidater, der indstillede sig til den lægevidenskabelige Embedsexamen i Vinteren 1894—95 og Sommeren 1895 meddelte Ministeriet Samtykke til, at Examen ogsaa maatte afholdes i Februar og Maj 1895.

— Under 16de November 1894 bifaldt Ministeriet efter Fakultetets Indstilling, at Stud. med. N. N., der havde indstillet sig til den i Vinteren 1893—94 afholdte 1ste Del af den lægevidenskabelige Embedsexamen, men efter at have aflagt Prøven i Dissektion, paa Grund af Sygdom havde maattet forlade Examen og ligeledes ved Sygdom var blevet forhindret i at indstille sig til Examen i Sommeren 1894, — efter at han ved Ministeriets Skrivelse af 10de Marts 1894 havde erholdt Tilladelse til at indstille sig til samme med Bibeholdelse af den i Vinteren 1893—94 opnaaede Karakter i Dissektion, jfr. Univ. Aarb. f. 1893—94 S. 379 — atter maatte indstille sig til bemeldte Examen i Vinteren 1894—95, saaledes at han beholdt Karakteren for Dissektion.

— Ligeledes blev der ved Ministeriets Skrivelser af 25de September og 29de Oktober 1894 samt 14de Februar, 7de Marts og 10de Juli 1895 efter Fakultetets Indstillinger meddelt 5 Studerende, der havde indstillet sig til 1ste Del af fornævnte Examen — 2 i Sommeren 1894, 2 i Vinteren 1894—95 og 1 i Sommeren 1895 — men som, efterat have aflagt Prøven i Dissektion, paa Grund af Sygdom havde maattet forlade Examen, Tilladelse til atter at indstille sig til bemeldte Examen, henholdsvis i Vinteren 1894—95, Sommeren 1895 og Vinteren 1895—96, saaledes at de beholdt Karakteren i Dissektion.

— Ved Ministeriets Skrivelser af 20de November 1894 samt 28de Marts og 2den Juli 1895 bleve følgende Andragender afslaaede: fra en Studerende om Tilladelse til at bibeholde den Karakter i Dissektion, han havde erholdt ved 1ste Del af fornævnte Examen i Sommeren 1894, ved gjentagen Examen i Sommeren 1895, fra en Studerende om at indstille sig paany til Examens 1ste Del i Sommeren 1895 med Bibeholdelse af den ved Examen i Vinteren 1894—95 erholdte Karakter i Dissektion, samt fra en Studerende om Tilladelse til at indstille sig paany til 1ste Del af bemeldte Examen i Vinteren 1895—96, efter at han havde forladt Examen i Sommeren 1895. Fakultetet fandt ikke Anledning til at anbefale disse Andragender.

— Under 14de September og 10de Oktober 1894 meddelte Ministeriet efter Fakultetets Indstillinger 2 Studenter, der i Vinteren 1893—94 havde taget 1ste Del af den lægevidenskabelige Embedsexamen, men paa Grund af Sygdom vare blevne forhindrede fra at indstille sig til 2den Del af samme Examen i Vinteren 1894—95, Tilladelse til at indstille sig til sidstnævnte Examen i Sommeren 1895.

— Ligeledes blev der ved Ministeriets Skrivelse af 27de Februar 1895 efter Fakultetets Indstilling meddelt Stud. med. N. N., der i Sommeren

1894 havde taget 1ste Del af fornævnte Examen, Tilladelse til paa Grund af Sygdom at udsætte at indstille sig til Examens 2den Del til Vinteren 1895—96.

6. Forelæsninger og Examina under det mathematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Den lægevidenskabelige Forberedelsesexamen.

Ved Skrivelse af 4de Oktober 1894 meddelte Ministeriet Stud. med. & chir. N. N., der i Sommeren s. A. havde indstillet sig til den lægevidenskabelige Forberedelsesexamen, men paa Grund af Sygdom blev forhindret i at fuldende samme. Tilladelse til at supplere den Examen i Kemi, Fysik og Zoologi, som han agtede at tage i Januar 1895, med den Karakter, han havde erholdt i Proven i Botanik i Sommeren 1893. Andragendet blev anbefalet af Kommissionen for den lægevidenskabelige Forberedelsesexamen.

7. Skoleembedsexamen.

Ved Skrivelse af 11te Juni 1894 meddelte Ministeriet Tilladelse til, at Stud. mag. N. N., der agtede at indstille sig til Skoleembedsexamen med Fysik som Hovedfag i Januar 1895, maatte blive examineret efter de dagjældende Regler for bemeldte Examen, uanset de i Bekj. af 12te September 1890 fastsatte Bestemmelser i samme. Andragendet blev anbefalet af Fakultetet, da Ansøgeren ved Sygdom var blevet forhindret i tidligere at indstille sig til Examen.

— Ligeledes meddelte Ministeriet ved Skrivelse af 4de Oktober 1894 Cand. mag. N. N., der i Sommeren s. A. havde underkastet sig Skoleembedsexamen med Fysik som Hovedfag, Tilladelse til paany at indstille sig til samme Examen i Vinteren 1894—95 samt at underkaste sig denne Examen efter de ifølge Bekj. af 12te September 1893 kun indtil 1ste Januar 1895 gjældende Regler for samme. Fakultetet anbefalede Andragendet, da Ansøgeren ved sin Examen havde opnaaet gode Karakterer og havde været nær ved at opnaa 1ste Karakter.

8. Magisterkonferenser.

a. Bestemmelser for Magisterkonferenser under det filosofiske Fakultet.

Det filosofiske Fakultet vedtog i September 1895 følgende Bestemmelser for Magisterkonferenser under Fakultetet:

Magisterkonferens i nordisk Filologi.

1. Kandidaten maa have grundigt Kjendskab til det danske Sprog i dets nuværende Skikkelse og til dets Udviklingshistorie (derunder indbefattet dets Dialekter), forbundet med Indsigt i den nordiske Sproghistorie i det hele og Kjendskab til Grundtrækkene af de indoeuropæiske Sprogs almindelige Historie og til den sammenlignende Sprogvidenskabs Methode. For Old-

sprogets Vedkommende kræves der en saadan Indsigt i dets Grammatik og Ordforraad, at Kandidaten er i Stand til med Lethed at oversætte et ikke for vanskeligt Stykke af en ikke læst Saga. Endelig maa han have saa meget Kjendskab til Svensk, at han med Lethed kan læse Litteraturen fra det 17de Aarhundrede indtil Nutiden.

Kandidaten maa have grundige Kundskaber i den oldnorsk-islandske Litteraturs Historie og i den danske, norske og svenske Litteraturs Historie i deres hele Udstrækning og have gjort sig bekendt med de vigtigere Frembringelser i den danske, norske og svenske Nationallitteratur, samt have Kjendskab til de Kulturtilstande og Hovedpunkter i de nordiske Folks Historie, der danne Baggrunden for Litteraturen.

Som læst opgives:

- a. Gotisk: To af Evangelierne og et af Pauli Breve.
- b. Oldnordisk: Poesi: Den ældre og den yngre Edda; Carmina Norrœna ed. Wisén.

Prosa: Heimskringla, Jónsvíkinga og Knytlinga saga; Njáls saga, Egils saga og nogle af de mindre Slægtsagaer; Norrœne Skrifter af sagnhistorisk Indhold ed. S. Bugge; større Stykker af Grágæsen og Kongespejlet; større Stykker af de ældste islandske og norske Haandskrifter (f. Ex. den stockholmske og den gamle norske Homiliebog).

- c. Ældre Dansk: Mindst Halvdelen af hver af de gamle Provinslove, Flensborg Stadsret; Stykker af de gamle Lægebøger og af Valdemars Jordebog; Brandts gammel-danske Læsebog og et Udvalg af Skrifter fra det 14de til Slutningen af det 16de Aarhundrede (deriblandt større Stykker af »Danmarks gamle Folkeviser« ed. Grundtvig og af Christian III's Bibel).
- d. Ældre Svensk: Den ældre Vestgøtalag, mindst Halvdelen af Gutalag og Gutasaga; et Udvalg af svensk Litteratur fra det 14de til Slutningen af det 16de Aarhundrede.

2. Kandidaten kan iøvrigt særlig fremhæve enten den sproglige eller den litterære Side af Studiet. Naar Hovedvægten lægges paa den sproglige Side, kræves et dybere gaaende Kjendskab til de nordiske Sprogs Historie og deres Forhold til de øvrige germanske Sprog. Lægges Hovedvægten paa den litterære Side, kræves omfattende Kundskab i de nordiske Folks Litteratur- og Kulturhistorie fra den ældste Tid til Nutiden, ogsaa med Hensyn til Aandslivets parallelle Udvikling, de litterære Berøringer mellem Landene indbyrdes og Vexelvirkningen med fremmede Litteraturer.

3. Endelig skal Kandidaten indenfor det valgte Hovedomraade opgive et ikke for snævert afgrænset Speciale som studeret efter Kilderne og med indgaaende Kjendskab til den vedkommende videnskabelige Litteratur. Som Exempler paa saadanne Specialer kan nævnes: a. sproglige: en betydningsfuld Periode indenfor den nordiske Sproghistorie; et enkelt Hovedsprogs Udvikling i et længere Tidsrum; en Hovedside af Grammatiken (Lyd-, Bøjnings-, Orddannelses-, Ordføjningslære) i et enkelt eller flere af Hovedsprogene gennem alle Perioder; b. litterære: en større Litteraturperiode (f. Ex. Romantikens Gjennembrud i Norden), en Litteraturgrens Udvikling gennem Tiderne (Folkevisedigtningen, Læredigtet i Nordens poetiske Litte-

ratur), en Forfattergruppe eller en enkelt fremtrædende Hovedforfatter i hans Forhold til Samtiden og Aandslivet i det hele (Holberg-Dalin; Oehlenschläger-Tegnér; J. L. Heiberg og hans Skole; Fosforisterne i Sverrig).

Magisterkonferens i Tysk.

1. Kandidaten skal praktisk beherske det tyske Sprog, baade mundtlig og skriftlig. Hvad Udtale angaar, kræves nøjagtig theoretisk og praktisk Fortrolighed med det moderne tyske Lydsystem.

Fremdeles kræves Kjendskab til de indoeuropæiske Sprogs almindelige Historie samt til den sammenlignende Sprogvidenskabs Methode; endvidere grundig Indsigt i det tyske Sprogs Udvikling fra den ældste Tid og dets Forhold til de øvrige germanske Sprog; endelig Kjendskab til de vigtigste i Litteraturen repræsenterede tyske Dialekter.

Kandidaten skal godtgjøre grundig Kjendskab til tysk Litteraturhistorie, mindst i et Omfang som W. Scherer: *Geschichte der deutschen Litteratur*, samt Kjendskab til de Kulturtilstande og de Hovedpunkter i Folkets Historie, der danne Baggrunden for Litteraturen.

Som læst opgives:

- a. Af Gotisk to Evangelier og et af Pauli Breve.
- b. Af oldhøjtysk og oldsaksisk Poesi og Prosa mindst saa meget, som findes i W. Braunes »*Althochdeutsches Lesebuch*«.
- c. Af Middelhøjtysk i det mindste Halvdelen af 5 større Værker af forskellige Forfattere (som f. Ex. der Nibelunge Not, et episk Digt af Hartman eller Wolfram, Walther von der Vogelweides Digte).
- d. Af Middelnedertysk mindst saa meget som Halvdelen af Reinke de Vos.
- e. Af ældre Nyhøjtysk (1500—1700) mindst saa meget som 15 Bind af »*Neudrucke deutscher Litteraturwerke des XVI. und XVII. Jahrhunderts*«, repræsenterende forskellige Perioder og Stilarter.
- f. Af Nyhøjtysk efter 1700 Hovedværkerne af Lessing, Goethe og Schiller samt Hovedværker af mindst 12 andre Forfattere, repræsenterende forskellige Perioder og Stilarter.
- g. Skrifter af mindst een højtysk og een nedertysk Dialektforfatter i et Omfang som Hebels »*Alemannische Gedichte*« og Groths »*Quickborn*«.

2. Kandidaten kan iøvrigt særlig fremhæve enten den sproglige eller den litterære Side af Studiet. Naar Hovedvægten lægges paa den sproglige Side, kræves et nærmere Kjendskab til de germanske Sprogs Historie og deres indbyrdes Forhold samt til de i Litteraturen repræsenterede tyske Dialekter: som læst opgives, foruden det ovenfor anførte, Wimmers Oldnordiske Læsebog eller et tilsvarende Pensum af oldnordisk Prosa og Poesi samt mindst 500 Verslinier af oldengelsk (angelsaksisk) Poesi. Lægges Hovedvægten paa den litterære Side, kræves omfattende Kjendskab til den tyske Litteratur, ogsaa med Hensyn til Paavirkninger fra andre Landes Litteraturer.

3. Endelig skal Kandidaten indenfor det valgte Hovedomraade opgive et ikke for snævert afgrænset Speciale som studeret efter Kilderne og med indgaaende Kjendskab til den vedkommende videnskabelige Litteratur. Som

Exemplar paa saadanne Specialer kan nævnes: a. sproglige: Sprogbrugen i hele dens Omfang i en enkelt Periode eller een af de sproglige Discipliner (Lyd-, Bøjnings-, Orddannelses-, Ordføjningsslære) gennem alle Perioder; b. litterære: det middelhøjtyske Folkeepos, Hans Sachs, Lessing, Goethe, den romantiske Skole.

Magisterkonferens i Engelsk.

1. Kandidaten skal praktisk beherske det engelske Sprog, baade mundtlig og skriftlig. Hvad Udtale angaar, kræves nøjagtig theoretisk og praktisk Fortrolighed med det moderne engelske Lydsystem.

Fremdeles kræves Kjendskab til de indoeuropæiske Sprogs almindelige Historie samt til den sammenlignende Sprogvidenskabs Methode; endvidere grundig Indsigt i det engelske Sprogs Udvikling fra den ældste Tid og dets Forhold til de øvrige germanske Sprog; engelsk historisk Grammatik skal være studeret mindst i et Omfang som Sweet's »New English Grammar«; endelig kræves noget Kjendskab til de vigtigste i Litteraturen repræsenterede Dialekter.

Kandidaten skal godtgjøre grundige Kundskaber i engelsk Litteraturhistorie, mindst i et Omfang som Shaw & Smith's »History of English Literature«, samt Kjendskab til de Kulturtilstande og de Hovedpunkter i Folkets Historie, der danne Baggrunden for Litteraturen.

Som læst opgives:

- a. Markusevangeliet paa Gotisk eller et lignende Pensum.
- b. Mindst Halvdelen af Beowulf og desuden af oldengelsk Prosa og Poesi saa meget som Sweet's »Anglo-Saxon Reader«.
- c. Af Chaucer Halvdelen af Canterbury Tales samt et lignende Pensum af den øvrige middelengelske Litteratur.
- d. Fra den nyengelske Periode mindst 8 Dramaer af Shakespeare, desuden 15 Hovedværker, hørende til forskellige Perioder og Stilarter.

2. Kandidaten kan iøvrigt særlig fremhæve enten den sproglige eller den litterære Side af Studiet. Naar Hovedvægten lægges paa den sproglige Side, kræves et nærmere Kjendskab til Sprogets Historie og til Dialektholdene i ældre Tid; som læst opgives Wimmers »Oldnordisk Læsebog« eller et tilsvarende Pensum af oldnordisk Prosa og Poesi. Lægges Hovedvægten paa den litterære Side, kræves omfattende Kjendskab til den engelske Litteratur, ogsaa med Hensyn til Paavirkninger fra andre Landes Litteraturer.

3. Endelig skal Kandidaten indenfor det valgte Hovedomraade opgive et ikke for snævert afgrænset Speciale som studeret efter Kilderne og med indgaaende Kjendskab til vedkommende videnskabelige Litteratur. Som Exempler paa saadanne Specialer kan nævnes: a. sproglige: Sprogbrugen i hele dens Omfang i een af de mest betydningsfulde Perioder, f. Ex. Alfreds Tid, det 14de Aarhundrede, Elisabeths Tidsalder; eller een af de sproglige Discipliner (Lyd-, Bøjnings-, Orddannelses-, Ordføjningsslære) gennem alle Perioder; b. litterære: det oldengelske Epos, Shakespeare, Romanen i det 18de Aarhundrede, Shelley-Byron.

Magisterkonferens i Fransk.

1. Kandidaten skal praktisk beherske det franske Sprog baade mundtlig og skriftlig. Hvad Udtale angaar, kræves nøjagtig theoretisk og praktisk Fortrolighed med det moderne franske Lydsystem.

Fremdeles kræves Kjendskab til de indoeuropæiske Sprogs almindelige Historie samt til den sammenlignende Sprogvidenskabs Methode, endvidere grundig Indsigt i det franske Sprogs Udviklingshistorie fra den ældste Tid, studeret i Omfang som f. Ex. Darmesteters »Cours de grammaire historique«.

Den franske Nationallitteraturs Historie skal læses i et Omfang som G. Lanson: »Histoire de la littérature française«. Desuden kræves Kjendskab til de almindelige Kulturtilstande og de Hovedpunkter i Folkets Historie, der danne Baggrunden for Litteraturen.

Som læst opgives:

- a. Af Litteraturen inden Renaissance: Alle de ældste Texter til La vie de saint Alexis incl., nogle Chansons de geste, et dramatisk Arbejde, et større Prosaværk og et Udvalg af mindre Digte.
- b. Af Renaissancelitteraturen saa meget, at det svarer til mindst Halvdelen af A. Darmesteter og A. Hatzfeld: »Le seizième siècle en France«.
- c. Af Litteraturen efter Aar 1600 opgives 15 Hovedværker, hørende til forskellige Perioder og Stilarter.

2. Kandidaten kan iøvrigt særlig fremhæve enten den sproglige eller den litterære Side af Studiet. Naar Hovedvægten lægges paa den sproglige Side, kræves et nærmere Kjendskab til de romanske Sprogs Historie og deres indbyrdes Forhold; hertil maa da for det franske Sprogs Vedkommende føjes indgaaende Kjendskab til de Dialekter, der benyttes i de ældre Litteraturperioder. Lægges Hovedvægten paa den litterære Side, kræves Kjendskab til Hovedpunkterne i de litterære Berøringer mellem de romanske Lande og desuden til Hovedpunkterne i den italienske, spanske eller provençalske Litteraturs Historie, eftersom Kandidaten vælger det ene eller det andet af disse Sprog til Bifag.

3. Kandidaten skal indenfor det valgte Hovedomraade opgive et ikke for snævert afgrænset Speciale som studeret efter Kilderne og med indgaaende Kjendskab til den vedkommende videnskabelige Litteratur. Som Exempler paa saadanne Specialer kan nævnes: a. sproglige: Sprogbrugen i hele dens Omfang i en enkelt Periode eller een af de sproglige Discipliner (Lyd-, Bøjnings-, Orddannelses-, Ordføjningsslære) gennem alle Perioder; b. litterære: Det oldfranske Drama, Farcen, Rabelais, Molière, Hyrdepoesien, Contelitteraturen, Romantiken.

4. Som Bifag opgives Italiensk, Spansk eller Provençalsk efter Kandidatens eget Valg. For disse Sprogs Vedkommende kræves opgivet en ældre Forfatter, der om muligt maa staa i Forbindelse med een af de opgivne franske Forfattere. I Italiensk og Spansk maa desuden opgives et større Værk af en Forfatter fra det nittende Aarhundrede.

Magisterkonferens i Historie.

1. Kandidaten skal godtgjøre, at han besidder en klar og paalidelig Oversigt over den almindelige Historie. Han maa være bekendt med

den almindelige Kulturhistorie; som vigtige Sider af denne fremhæves Litteratur- og Kunsthistorien samt Grundtrækkene af den almindelige Statsrets og af Nationaløkonomiens Udvikling. Han maa endvidere have til-egnet sig et af de større Kulturlandes Historie (Englands, Frankrigs eller Tysklands) efter en større Maalestok eller ogsaa opgive Sider af den politiske Historie eller Kulturhistorien, som han særlig har studeret. Mere indgaaende Kundskab skal Kandidaten godtgjøre i Nordens Historie, saaledes at der lægges særlig Vægt paa, hvad der vedrører Danmarks indre Udvikling. Hans Kundskaber i de ovennævnte Retninger maa delvis være støttet paa Læsning af videnskabelige Hovedværker, ligesom der kræves nogen Indsigt i Karakteren af det Kildemateriale, hvorpaa Kundskaben om de enkelte Hovedtidsrum hviler.

2. Kandidaten maa endvidere godtgjøre, at han har Kundskab om den historiske Gransknings Væsen og Opgaver og om den historiske Fremstillings forskellige Arter; han maa være bekendt med Historieskrivningens Historie og ved Læsning af betydelige Historikeres Arbejder fra forskellige Tider have uddannet sit Syn ligesom ogsaa sin Sans for historisk Fremstilling. Han maa være fortrolig med saadanne Fag, der væsentlig bidrage til at forstaa Historien, som Ethnografien (den almindelige Del og de Folks ethnografiske Stilling, der have spillet en Rolle i Historien), Geografiens Historie i dens Grundtræk og Kronologien. Endvidere maa han være bekendt med de vigtigere Sætninger af saadanne Hjelpevidenskaber for Historien som Palæografi, Epigrafik, Diplomatik, Heraldik og Sfragistik, og det forudsættes, at han har nogen Kjendskab til Læsning af ældre Skriftarter, særlig at han kan læse danske Manuskripter fra Tiden efter 1600.

3. Kandidaten skal endelig opgive en enkelt Periode som særlig studeret, saaledes at han med Hensyn til denne gennemgaaende maa have benyttet de originale Kilder og være inde i disses Behandling og Fortolkning, ligesom han maa være nøje bekendt med de nyere videnskabelige Undersøgelser om og Fremstillinger af dette Tidsrum. Ved Valget af Periode maa det paases, at en saadan omfatter et længere Tidsafsnit med en naturlig Afgrænsning, og at den, for saa vidt den vælges udenfor Nordens Historie, ikke staar almindelige verdenshistoriske Synspunkter for fjærnt. Som Exempler paa saadanne Perioder kan anføres: Danmark 1241—1397 eller 1536—1648, Sverrig 1718—1809, Norge 1130—1319, Frankrig 1715—1789, England 1485—1603, Tysklands Historie under Hohenstaufferne, Roms Historie fra Graccherne til Oktavians Eneherredømme, Grækenlands Historie fra den peloponnesiske Krigs Begyndelse til Slaget ved Chæronea.

Magisterkonferens i almindelig og sammenlignende Litteraturhistorie.

1. Kandidaten skal have en klar og paalidelig Oversigt over Verdenslitteraturens Udvikling, i et Omfang mindst som Scherrs »Allgemeine Geschichte der Litteratur«, eller for den nyere Tids Vedkommende som Sterns »Geschichte der Weltlitteratur«. Herved forudsættes foruden almindelig litterær Belæsthed tillige Kjendskab til de mest typiske Digtere og Hovedværker, som Homer og de græske Tragikere, Edda, Dante, Shakespeare, Goethe.

2. Mere indgaaende Kjendskab kræves til Nordens, især Danmarks, samt et af de store moderne Kulturlandes (Tysklands, Frankrigs eller Englands) Nationallitteratur og dens Historie. Denne sidste maa kjendes i et Omfang som henholdsvis Vilmar's (eller Scherer's), Petit de Jullevilles (eller Lansons) og Shaw & Smith's Litteraturhistorier, hvorhos Kandidaten maa opgive som læst i den af ham valgte Litteratur Værker af mindst 10 betydeligere Forfattere fra forskellige Tider og i forskellige Stilarter, dels i Prosa, dels i Poesi. Af alle Kandidater kræves et tilsvarende Forfatterpensum i Svensk, nogen Belæsthed i oldnordisk Litteratur, samt nøjagtigt Kjendskab til Fædrelandets Digtning og til de vigtigere norske Forfattere siden 1814. Derhos maa Kandidaten være bekendt med Grundtrækkene af Poetiken og Metriken og Grundbegreberne af den almindelige Æsthetik, samt have klart Rede paa Litteraturens Forhold til Historiens og særlig Kulturhistoriens Udvikling i dens Hovedtræk.

3. Som særlig studeret efter Kilderne opgives endelig en nogenlunde fast afgrænset Litteraturperiode, en hel Litteraturgren i dens historiske Udvikling, en Forfattergruppe eller en fremragende Hovedforfatter efter frit Valg. Som Exempler til Vejledning kan nævnes: det græske Drama og dets Overgang til Rom, den græske og den fransk-klassiske Tragedie i deres indbyrdes Forhold, Middelalderens Ridderromaner og de tre store Sagnkredse, Troubadourpoesien, Folkevisedigtningen i Middelalderen, Boccaccio og hans Forhold til Fabliau- og Novelledigtning, den franske Klassicismes Gang gennem Europa, Klopstock og hans Skole i Tyskland og Norden, den nyere Æsthetiks og Kritiks Oprindelse og historiske Udvikling, Gottsched og Lessing, Romantiken i Tyskland, nordisk Lyrik i vort Aarhundrede, samt foruden allerede nævnte Nationaldigtere: Milton, Byron, Molière, V. Hugo, Schiller, Holberg, Oehlenschläger.

Magisterkonferens i Kunsthistorie.

1. Kandidaten maa godtgjøre, at han har en klar og paalidelig Oversigt over de vigtigere Frembringelser og over Udviklingen af Kunsten i hele Historiens Forløb, i dens Forbindelse med de historiske Begivenheder og Tilstande og med Aandslivet og Kulturen i videre Omfang. Han skal have Kjendskab til Kunstens tekniske Fremgangsmaader og være orienteret i Kunsthistoriens litterære Kilder og det vigtigste af den videnskabelige kunsthistoriske Litteratur. Han bør ogsaa være orienteret i det menneskelige Fantasilivs Historie i det hele, hvorfor der maa forudsættes nogen Belæsthed i den poetiske Litteraturs Hovedværker fra forskellige Perioder og Folkeslag. Tillige maa det forudsættes, at han har gjort sig nøje bekendt med Kunsten og Kunstsamlingerne i Kjøbenhavn.

2. Kandidaten skal opgive et særligt Æmne af Kunsthistorien som studeret med fuld videnskabelig Grundighed. Alle de ovenfor nævnte almindelige Fordringer maa med Hensyn til det opgivne Speciale gjøres gjældende i større Omfang og med større Skarphed: her maa det forudsættes, at Kandidaten er i Besiddelse af Autopsi af de vigtigste Kunstværker i Original (eller i alt Fald for den plastiske Kunsts Vedkommende i Afstøbning); og her maa han have studeret de litterære Kilder, for saa

vidt som saadanne foreligge, i Grundsproget. Her maa han ogsaa særlig kunne gjøre Rede for Kunstens Grundlag i Tidsalderens Historie, hvorfor det er ønskeligt, at en Professor i Historie er Medlem af Bedømmelses-Udvalget.

Et opgivet Speciale kan falde indenfor et af Kunstens enkelte Hovedfag: Arkitektur, Skulptur, Malerkunst, eller de to sidstnævnte Fag og de med dem beslægtede, sammenfattede under Begrebet Billedkunst; eller det kan omfatte alle Kunstens Ytringsformer indenfor en snævrere begrænset Tidsperiode og en enkelt Nation eller et begrænset Folkeomraade. Til Speciale kan alene vælges virkelig betydelige og indholdsrige Æmner, som ligge indenfor den kunsthistoriske Udviklings Hovedstrøm. Om meget snævre Grænser for det kan der ikke blive Tale; desuden vil Kandidaten ved de mindre Konferens-Opgaver særlig være at prøve i de til Specialet grænsende Partier af Kunsthistorien. Opgiver han som sit Speciale f. Ex. den italienske Renaissance-Arkitektur, bør det forudsættes, at han, foruden den i 1. nævnte Kundskab til den almindelige Kunsthistorie, i større Maalestok har studeret hele Arkitekturens Historie (ogsaa i Oldtid, Middelalder og Nutid), og ligeledes i større Maalestok Renaissancens Skulptur og Malerkunst i Italien.

At Kunsthistorien doceres som selvstændigt Fag ved Universitetet til den Tid, da en Kandidat ønsker at underkaste sig en Magisterkonferens i dette Fag, er en Forudsætning for, at Konferensen overhovedet kan afholdes.

Magisterkonferens i Filosofi.

1. Kandidaten skal have et klart og paalideligt Overblik over Filosofien og dens Historie, saaledes at han baade kjender de vigtigste Spørgsmaal hvert for sig og kan forfølge dem i deres historiske Udvikling. Han maa tillige kjende de naturvidenskabelige og sociologiske Fag paa en saadan Maade, at han kan forstaa Grundlaget for de forskjellige filosofiske Undersøgelser og se Filosofiens Udvikling i dens Forbindelse med den hele øvrige Kulturudvikling.

2. Foruden dette almindelige Overblik, der forudsætter Kjendskab til alle forskellige filosofiske Discipliner, maa Kandidaten have særligt Kjendskab til een af Filosofiens Hoveddiscipliner. Her bør helst vælges et af de fire Fag Psykologi, Erkjendelsestheori, Ethik, Filosofiens Historie. Vælges Religionsfilosofi, Æsthetik eller Pædagogik, bør det kun ske med speciel Fremhævelse af det psykologiske, erkjendelsestheoretiske, etiske og filosofi-historiske Grundlag for disse Discipliner. For de fire førstnævnte Fags Vedkommende kan det Omfang, i hvilket de maa studeres, naar de vælges som Hovedfag, omtrentlig angives paa følgende Maade; for de andre nævnte Fags Vedkommende ville analoge Fordringer være at stille.

a. *Psykologi.* Der fordres Studium af en Række psykologiske Værker, især af den nyere tyske og engelske Litteratur, med monografisk Behandling af enkelte Spørgsmaal, ved hvilke ogsaa speciellere Litteratur benyttes. Tillige kræves der Indsigt i den experimentale Psykologis Methode, saa vel som i de fysiologiske og sociologiske Data, der ere af Interesse for

Psykologien, særlig for de opgivne Specialæmner. Bestemte Værker i disse Retninger maa opgives.

b. *Erkjendelsestheori.* Der fordres et paa Kildestudium grundet Kjendskab til Erkjendelsesproblemet, saaledes som dette fremtræder i den nyere Tids Filosofi. Af den nyeste Tids Litteratur maa opgives nogle Hovedværker, der ere valgte saaledes, at baade Læren om Principerne og Læren om Methoderne blive studerede i alle Hovedtræk. Tillige fordres der Kjendskab til Hovedpunkterne af Naturvidenskabernes Methode og Historie; bestemte Værker herom maa opgives.

c. *Ethik.* Der fordres et udførligt Kjendskab til den ethiske Litteratur fra og med Kant; fra Tiden før Kant maa Hovedværkerne opgives. Af den nyere Tids Litteratur lægges nogle Hovedværker til Grund, der vælges saaledes, at baade Læren om Principerne og den specielle Ethik (Læren om den individuelle Karakter og om Samfundet) kunne blive udførlig studerede. Tillige fordres Kjendskab til Nationaløkonomi og Sociologi, og bestemte, tilstrækkelig omfattende Værker i disse Fag maa opgives.

d. *Filosofiens Historie.* Hovedværkerne i hele den græske og nyere Filosofi opgives, saa vel som de vigtigste Bearbejdelser af Filosofiens Historie og af Hovedperioder og Hovedfænomener indenfor den. Der vælges en Periode enten indenfor den nyere eller indenfor den græske Filosofis Historie, der studeres som Speciale efter Kilderne og med Benyttelse af alle Hjælpemidler. Nogle litteratur- og kulturhistoriske Hovedværker, særlig angaaende den valgte Periode, maa opgives.

b. *Ændring med Hensyn til Fordringerne i Mathematik ved Magisterkonferens i Kemi.*

I Henhold til det matematisk-naturvidenskabelige Fakultets Indstilling bifaldt Konsistorium ved Skrivelse af 14de November 1894, at den samme Nedsættelse, som havde fundet Sted i Fordringerne i Mathematik ved polyteknisk Examen i anvendt Naturvidenskab, maatte finde Sted med Hensyn til Fordringerne i Mathematik ved Magisterkonferens i Kemi, saaledes at der i Bestemmelserne for sidstnævnte Examen, jfr. Univ. Retsregler Bind I § 313 S. 105 IV. Magisterkonferens i Kemi som Hovedfag, i Stykke 4 i Stedet for Ordene »som ved polyteknisk Examen i anvendt Naturvidenskab« sættes »som ved polyteknisk Examen for Fabrikingeniører«.

9. Beretning om filologisk Universitetsundervisning i Tyskland.

Ved Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse af 23de Oktober 1894 modtog Konsistorium en under 12te s. M. til Ministeriet indsendt Beretning fra Skolebestyrer, Professor, Dr. phil. J. L. Heiberg og Docent, Dr. phil. A. B. Drachmann, der med Understøttelse fra Ministeriet havde opholdt sig, førstnævnte ved Universiteterne i *Heidelberg*, *Bonn* og *Göttingen* i Tiden fra 10de Juni til 20de Juli s. A. og sidstnævnte ved de to sidstnævnte Universiteter fra 12te til 29de Juli s. A. I denne Beretning gives følgende Oplysninger om Forholdene ved de nævnte Universiteter, saa vidt de angik Undervisningen i klassisk Filologi.

»Forelæsningerne adskille sig efter deres almindelige Karakter ikke væsenligt fra dem, der holdes ved Universitetet i Kjøbenhavn. Der læses over lignende Æmner — dels over enkelte Forfattere, dels over sammenhængende Discipliner af Oldtidsvidenskaben —, og Metoden er den samme; men det maa dog fremhæves, at de tyske Studenter for de klassiske Sprogs Vedkommende fra Skolen medbringe større Sikkerhed i Elementerne og meget mere Læsning. Hvad der ellers er fundet af Forskjelligheder, er dels ikke af stor Betydning, dels kan det bero paa individuelle Ejendommeligheder hos de Universitetslærere, vi have havt Lejlighed til at høre.

Derimod er der en betydelig Forkjel i den Maade, hvorpaa de filologiske Øvelser gennemgaaende drives, saa vel som i den hele ydre Indretning af disse; og dette Forhold er da det, som det formentlig har Interesse at gjøre nærmere Rede for.

Ved hvert Universitet er der til Øvelser for Viderekomne anvist et særligt Locale, Seminaret, i Regelen paa to Værelser, hvori der er opstillet et Haandbibliothek for klassisk Filologi. Som oftest ere disse Rum saaledes indrettede, at de baade kunne tjene til Læseværelse for de Studerende og som Auditorium ved Øvelserne; hvor de ligge i umiddelbar Forbindelse med et Auditorium, benyttes dette ved Øvelserne og Seminaret udelukkende som Læserum. Det er aabent for de Studerende hele Dagen; ogsaa Hjemlaan fra Haandbibliotheket tilstaas.

Det er dog ikke alle Studerende, der have Adgang til de Fordele, Seminaret byder; i Regelen kan kun et begrænset Antal (i Bonn og Göttingen 10 à 12) optages. Som Betingelse for Optagelsen, naar der er Plads ledig, sættes Indleveringen af en lille selvstændig Undersøgelse over et Æmne fra den klassiske Filologi. Dersom denne skjønnes at give Bevis for tilstrækkelig Modenhed, optages vedkommende som ordinært Medlem af Seminaret. Han har da Adgang til Seminarets Arbejdsværelse hver Dag hele Dagen og er til Gjengjæld forpligtet til at deltage regelmæssigt i Øvelserne og udføre de Arbejder, Lederen af disse paalægger ham.

Øvelserne ved Seminaret ere af dobbelt Art. Dels interpreteres en Text (Forfatter eller Indskrifter), hvorved da en enkelt Deltager, i Regelen i 2 sammenhængende Timer, har at behandle et forud opgivet Stykke af den behandlede Text under Kritik fra de andre Deltageres og fra Professorens Side. Der tages ved Interpretationen Hensyn til alle Sider af den filologiske Textbehandling — Verbal- og Realexegese, højere og lavere Kritik — og der forlanges en ganske videnskabelig Behandling af Æmnet; selv om en saadan efter Sagens Natur ikke altid gives, er Fordringen dog til Stede som en Maalestok, der anlægges ved Kritiken af Præstationerne, og af de bedre Deltagere opfyldes den, som de trykte Seminararbejder ogsaa vise. Dels indleveres selvstændige Arbejder af Deltagerne, mindre Afhandlinger over Æmner, valgte frit, men dog i Regelen efter Aftale med og Vejledning af en af Professorerne. Et saadant Arbejde indleveres til den Professor, der leder Seminarøvelserne, gennemlæses af ham og henvises derpaa til en anden Deltager i Øvelserne, der underkaster det en kritisk Prøvelse. Resultatet af denne forelægger han i en af Øvelsestimerne, og de forskjellige Spørgsmaal, der herved opstaa, drøftes af Forfatteren, hans Kritiker (Referenten)

og de øvrige Deltagere i Øvelserne, alt under Professorens Vejledning; paa lignende Maade behandles ogsaa de ved Optagelsen indleverede Arbejder, naar de ere antagne. De indleverede Arbejder skulle være affattede paa Latin, og ogsaa under Øvelserne benyttes gennemgaaende dette Sprog; dog kan Professoren, naar han finder det tjenligt, lade Diskussionen foregaa paa Tysk, og det synes at være en ret almindelig Anskuelse, at i alt Fald den mundtlige Del af Øvelserne vilde føres bedre og med mere Udbytte paa Tysk end paa Latin. Som Exempler paa Seminarøvelser, vi have overværet, skal anføres: Fortolkning af Apuleius' Amor og Psyche, af Aristoteles Poetik, af latinske metriske Indskrifter med Forsøg paa at supplere det manglende og Anvisning til Datering, en selvstændig Undersøgelse over Dio Chrysostomos' Benyttelse af Xenophon knyttet til den nye kritiske Udgave af Dio.

Bestyrelsen af Seminaret er henlagt under de ordinære Professorer i klassisk Filologi. De træffe Afgjørelse angaaende Anskaffelsen af Bøger til Haandbibliotheket, lede efter Tur Øvelserne og optage nye Medlemmer i Seminaret. Ved enkelte Universiteter er det daglige Tilsyn overdraget til en gageret Assistent, i Regelen en yngre Filolog, der forbereder sig til Universitetskarrieren. Han fører Tilsyn med Haandbibliotheket og vejleder de Studerende. Andre Steder besørger Tilsynet af det ældste Medlem af Seminaret, der tillige har at affatte et Indledningsforedrag i hvert Semester og faar et Honorar derfor. For de selvstændige Seminararbejder gaves tidligere almindeligt et lille Honorar som Præmie, men det er nu de fleste Steder bortfaldet. Til Bestridelse af de nødvendige Udgifter til Seminaret — Anskaffelse og Vedligeholdelse af Bøger, Brændsel, Belysning — er der anvist en aarlig Sum (i Bonn c. 2000 Kr., Assistentens Gage ikke medregnet).

For at forberede de Studerende til at kunne indtræde i Seminaret og skaffe flere Lejlighed til at deltage i filologiske Øvelser, er der til Seminaret knyttet en anden Institution, det saakaldte Proseminar. Hertil er Adgangen aaben for alle de Studerende, der melde sig til Deltagelse i Øvelserne. Deltagerne, mest yngre Studerende, faa Ret til at benytte Seminarets Arbejdslokaler et vist Antal Timer om Dagen. Øvelserne holdes enten dér eller i et almindeligt Auditorium og bestaa næsten udelukkende i Interpretation af Forfattere. Denne foregaaer iøvrigt paa samme Maade som Seminarøvelserne, kun at der i Overensstemmelse med Deltagernes Standpunkt medtages mere elementært Stof. Som Exempler anføres: Fortolkning af Platons Laches med særligt Hensyn til den nyfundne Papyrus og dens Forhold til vor Text, af Cicero de republica med Hensyn til dens Kilder. Ledelsen af disse Øvelser har gjerne den Professor, der i vedkommende Semester ikke har Seminar.

Den her skitserede Indretning af Øvelserne i klassisk Filologi synes at fortjene Opmærksomhed ogsaa her hjemme. Om en directe Overførelse kan der ikke være Tale, men forøvrigt savnes der ikke Tilknytningspunkter. Ældre Filologer ville fra deres Studentertid erindre som noget af det mest lærerige og fornøjelige Madvigs Interpretationsøvelser af lignende Form, og saadanne Øvelser ere ogsaa efter hans Død blevne holdte af og til. De selvstændige Arbejder have en Analogi i filologiske Samfunds Prisopgaver (foruden

i den saakaldte »store Opgave« ved de gamle Magisterkonferenser), kun at de ved Diskussionen deraf kommer flere tilgode end disse. Den mere indgaaende kritiske Behandling af enkelte Skrifter, som ved Skoleembedsexamen forlanges for Græsk og Latin som Hovedfag, gjør en Vejledning af denne Art meget ønskelig. Og saadanne Øvelser ere ogsaa særdeles skikkede til at prøve den Færdighed hos de Studerende, som det kommer an paa ved deres senere Lærervirksomhed, at de ere i Stand til med kritisk Benyttelse af den nyere og ældre filologiske Litteratur at fortolke en klassisk Forfatter rigtigt og fyldigt. For enhver, der en Gang skal undervise i Græsk eller Latin i de højere Klasser, selv om han aldrig kommer til at producere videnskabeligt, er det af stor Betydning, at han ikke blot har sét den filologiske Methode anvendt af andre, saaledes som der er Lejlighed til ved Forelæsninger og ved de almindelige Øvelser over Forfatterne, men ogsaa selv har prøvet at anvende den paa et Stof, der er afpasset efter hans Kræfter, og under tilbørlig Vejledning og Kritik. Dette Maal kan imidlertid vanskeligt naas, uden at der til de Studerendes Raadighed stilles et Apparat, der svarer til, hvad en Videnskabsmand maa have ved Haanden for at kunne producere selvstændigt. Blandt andet vil det vigtige Kjendskab til den filologiske Litteratur og Fortroligheden med grundlæggende Udgaver og Hjælpemidler kun saaledes kunne erhverves af de Studerende i Almindelighed. At anskaffe et saadant Apparat overstiger langt de Studerendes Evner, og Forholdene paa vore Bibliotheker med deres begrænsede Arbejdstid og indskrænkede Plads ere trods al Velvillie og Imødekommenhed heller ikke saaledes, at de i noget større Omfang kunne tages i saadanne Øvelsers Tjeneste.

Hertil kommer endnu visse særlige Forhold ved Universitetet, der have udiklet sig i de sidste Aar og synes at gjøre det i forhøjet Grad ønskeligt, at der lægges noget stærkere Eftertryk paa den strængere videnskabelige Side af Arbejdet i den klassiske Filologi. Og det maa erindres, at Staten, saa længe den nuværende Skoleordning bestaar, er stærkt interesseret i, at dette sker. En virkelig frugtbar Undervisning i Latin og Græsk i V.—VI. Klasse kan kun gives af den, der virkelig har studeret og studerer Filologi (at han ikke behøver at være videnskabeligt productiv, er en Selvfølge), har Øje for Filologiens Opgaver og saaledes kan bringe det i Skolen læste i en større Sammenhæng; ellers taber Undervisningen sig let i løsevne Detailler, hvilket er lige skadeligt, hvad enten disse er grammatiske eller reale. Ved Examensordningen af 1883 er der nu skabt et stort Antal Studerende, der dyrke et af de gamle Sprog — i Regelen Latin — af Nødvendighed og ikke, fordi de føle sig dragne til Studiet af klassisk Filologi. Disse Studerende findes paa Forelæsninger og Øvelser forenede med de langt færre, der studere klassisk Filologi af egen Drift og af en allerede i Skolen vakt Interesse for Oldtidens Sprog og Litteratur, og de lade sig kun vanskeligt skille fra dem; i hvert Tilfælde vilde det kræve en dobbelt Række Forelæsninger paa de fleste Punkter, altsaa enten flere Docenter eller stærkt forøget Arbejde for de nuværende. I dette Forhold ligger der en Fare for Studiet af klassisk Filologi ved vort Universitet, idet det Hensyn, der nødvendigvis maa tages til det langt overvejende Antal af Studerende, der desuden i særlig Grad

trænge til elementær Vejledning, i Længden kan tænkes at ville trykke Universitetets Undervisning ned til et for elementært Standpunkt og derved forringe Opfordringen til at drive et virkeligt videnskabeligt Studium for de Studerende, der ere skikkede og oplagte dertil. Denne Fare er ifølge Sagens Natur mindre ved Forelæsningerne, hvor Professoren selv er Herre over, hvorledes han vil behandle sit Stof, end ved Øvelserne, hvor han er nødt til at tage overvejende Hensyn til Deltagernes Standpunkt. Her vilde vistnok en Indretning i Lighed med det tyske Seminar kunne faa Betydning. Seminarøvelserne vilde optræde som et fast indordnet Led i Undervisningen, der ene og alene var bestemt for saadanne Studerende, der virkelig vilde drive et videnskabeligt Studium af klassisk Filologi — ganske uden Hensyn til, om de nominelt dyrkede Latin eller Græsk som Hoved- eller Bifag —, og de vilde for disse Studerende lette Adgangen til et saadant, virkeligt frugtbringende Studium, ligesom de sikkert yderligere vilde fremme det personlige Samkvem og Samarbejde mellem Professorerne og de Studerende.

Endelig tør det sikkert antages, at den stærkere Betoning af Studiets methodiske Side, der bliver en nødvendig Følge af Seminarøvelserne, vilde virke gavnligt tilbage ogsaa paa det store Antal Studerende, der dyrke et af de gamle Sprog uden at have deres Hovedinteresse i Oldtidens Kulturliv, ved at aabne deres Øjne for, hvor meget der er at lære netop i methodisk Henseende ogsaa for andre end klassiske Filologer ved et nærmere Bekjendskab med de almindelige Grundsætninger for Interpretation og Kritik anvendte paa den saa stærkt gjenarbejdede Oldtidslitteratur. I saa Henseende vilde antagelig forberedende Øvelser i Lighed med de tyske Proseminarøvelser være af Betydning; og saadanne Øvelser ville naturligt og næsten nødvendigt slutte sig til Seminarundervisningen for viderekomne.

IV. Prisopgaver.

Ved den under 1ste December 1894 stedfundne Bekjendtgørelse af Universitetets Prisspørgsmaal for 1894–95 blev der i den disse ledsagende Anmærkning for at fjerne Misforstaaelser optaget følgende udførlige Angivelse: »Afhandlingerne, der kun maa betegnes med Motto eller Mærke, medens Forfatterens Navn, Fødselsdag og -aar angives i en vedlagt, lukket Konvolut, der er betegnet med samme Motto eller Mærke som Afhandlingen, indsendes til ...« Ligeledes forandredes efter Konsistoriums Beslutning den tidligere Bestemmelse, at kun de indleverede Exemplarer af Besvarelser, hvilke der tilkendtes Universitetets Guldmedaille eller Accessit, bleve indlemmede i Universitetets Arkiv til: »De indleverede Exemplarer af Besvarelserne indlemmes i Universitetets Arkiv.«

V. Akademiske Grader.

Dispensationer med Hensyn til Erhvervelsen af Doktorgraden.

Ved kgl. Resolution af 23de Oktober 1894 blev det tilladt Assistent ved det store kgl. Bibliothek, Cand. mag. *Jul. Clausen* at disputere for den